

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Ivanou Jakšičovou, jako samosoudkyní, v právní věci žalobce **České pojišťovny a.s.**, se sídlem Praha 1, Spálená 75/16, IČ 45272956, adresa pro doručování: Česká pojišťovna a.s., Referát právní – regresy (Brno), Rašínova 7, Brno, proti žalované [redacted] bytem [redacted] zast. [redacted] advokátem AK [redacted] **o návrhu na zaplacení částky ve výši 762.600,-- Kč s příslušenstvím,**

t a k t o :

I. **Návrh**, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobci částku 762.600,-- Kč s úrokem z prodlení jdoucím od 19.11.2007 do zaplacení ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku ČNB a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí, **se zamítá.**

II. **Žalobce je povinen** nahradit žalované na nákladech řízení částku **53.452,--Kč** do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet právního zástupce žalované [redacted]

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhal na žalované zaplacení částky 762.600,-- Kč s příslušenstvím. Uvedl, že mezi účastníky byla dne [redacted] uzavřena pojistná smlouva č. [redacted] o

pojištění odpovědnosti za škody způsobené provozem vozidla tov. zn. [redacted] reg. zn. [redacted] Žalobce vyplatil Allianz pojišťovně a.s. dne [redacted] z uvedené pojistné smlouvy na pojistném plnění částku 724.470,-- Kč. Jednalo se o regresní nárok na náhradu škody vzniklé na vozidle tov. zn. [redacted] reg. zn. [redacted] z dopravní nehody ze dne [redacted] Ze stejného důvodu potom byla vyplacena [redacted] částka 38.130,-- Kč jako spoluúčast na škodě, která mu nebyla Allianz pojišťovnou a.s. uhrazena z havarijního pojištění. Žalobce tedy na základě shora uvedené pojistné smlouvy zaplatil částku 762.600,-- Kč. Při následném prověřování pojistné události č. [redacted] byl vypracován posudek ke znaleckému posouzení technické přijatelnosti nehodového děje ve srovnání s následkem dopravní nehody. V závěru znaleckého posudku je uvedeno, že vozidlo registrační značky [redacted] neodpovídá vozidlu, které bylo vyrobeno a kterému bylo výrobcem přiděleno VIN: [redacted] Žalobce následně zjistil, že pod uvedeným číslem VIN bylo vyrobeno vozidlo značky [redacted] barva [redacted] s motorem [redacted] s tím, že toto vozidlo bylo dne [redacted] vyexportováno do [redacted] Vozidlo specifikované ve velkém technickém průkazu žalované č. [redacted] tov. zn. [redacted] reg. zn. [redacted] nebylo výrobcem nikdy vyrobeno. Žalobce odkazoval na ust. § 10 odst. 2 písm. a) zák.č. 168/1999 Sb., dále na § 37 písm. d) zák.č. 56/2001 Sb. o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích. Dovodil, že pokud bylo vozidlo opatřeno falešným VIN karosérie nebo falešnými průvodními doklady, není způsobilé k provozu na pozemních komunikacích a odpovědnost za tuto skutečnost nese držitel vozidla. Žalovaná se provozováním shora uvedeného vozidla dopustila porušení povinností týkajících se provozu na pozemních komunikacích. Z toho důvodu má ve smyslu § 10 odst. 1 písm. b) zák.č. 168/1999 Sb. žalobce právo na náhradu toho, co za ni plnil. Vedle toho žalobce v návrhu vyslovil názor, že pojistná smlouva uzavřená mezi účastníky je absolutně neplatná podle § 37 odst. 2 občanského zákoníku. Důvodem této neplatnosti je skutečnost, že pojištěné vozidlo nebylo nikdy vyrobeno, tudíž v okamžiku uzavření pojistné smlouvy neexistovalo. Žalobce započel pro případ neplatnosti této smlouvy pohledávku žalované ve výši 8.868,-- Kč představující zaplacené pojistné. Požadoval částku 762.600,-- Kč.

Žalovaná navrhovala zamítnutí návrhu. Potvrdila, že byla vlastnící vozidla [redacted] reg. zn. [redacted] a že tímto vozidlem byla způsobena škoda na vozidle značky [redacted] reg. zn. [redacted] dne [redacted] Pokud jde o vozidlo, kterým byla škoda způsobena, zakoupila jej dne [redacted] od [redacted] ten jí předal k vozidlu veškeré potřebné doklady. Mimo jiné obdržela Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravně správních agend ze dne [redacted] č.j. [redacted] kterým byla schválena technická způsobilost předmětného vozidla k provozu na pozemních komunikacích v České republice. Žalovaná uvedla, že spolu se svým přítelem si vozidlo prohlédla, zkontrolovala veškeré doklady, které se k němu vztahují. Nejistila žádné skutečnosti, které by mohly zpochybňovat správnost identifikátoru předmětného vozidla. Byla tudíž v dobré víře, že předmětné vozidlo netrpí žádnými vadami a to faktickými ani právními. K tvrzení žalobce, že žalovaná porušila základní povinnost týkající se provozu na pozemních komunikacích provozováním vozidla, které svojí konstrukcí a technickým stavem neodpovídá požadavkům bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, uvedla, že žato skutečnost, ať již je nebo není pravdivá, nemůže být v příčinné souvislosti se vznikem vlastní nehody. Namítala, že podle jejího názoru, z textu ust. § 10 odst. 2 písm. a) zák.č. 168/1999 Sb. plyne, že porušením základních povinností při provozu vozidla na pozemních komunikacích se rozumí provozování vozidla, které je fakticky ve špatném technickém stavu a tento stav ohrožuje bezpečnost provozu na pozemních komunikacích. Pokud by se tímto porušením rozumělo i to, že provozovala vozidlo, na kterém byly provedeny neschválené změny nebo

zásahy do identifikátoru vozidla, poukazovala na to, že pojistitel právo na náhradu plnění nemá. Takové právo by měl pouze tehdy, pokud by zmíněné porušení povinnosti bylo v příčinné souvislosti se vznikem škody, za kterou pojištěný odpovídá. Tak tomu v projednávané věci zcela nepochybně nebylo. Žalovaná vycházela z toho, že pojistná smlouva mezi účastníky byla platně uzavřena. Považovala za zcela nepochybné, že pojištěné vozidlo skutečně existovalo, bylo prohlédnuto před uzavřením pojistné smlouvy zástupcem žalobce. Sám žalobce ostatně při dvou předcházejících pojistných událostech vyplatil pojistné plnění, ačkoli zjistil nesprávnost čísla VIN, případně se touto problematikou jakkoli zabýval. Podotkla, že zák.č. 168/1999 Sb. předpokládá i možnost, že je pojištěno vozidlo, u něhož nejsou známy některé identifikační údaje. Na závěr vyslovila domněnku, že zmíněné vozidlo, které vlastnila, může souhlasit s vozidlem vyrobeným a následně exportovaným do [REDAKCE]. Toto vozidlo mohlo být přivezeno v mezidobí zpět.

V průběhu důkazního řízení účastníci prohlásili za nesporné, že pojistná smlouva, která je založena ve spisu, byla účastníky sepsána a podepsána v té podobě, jak je ve spisu založena. Za nespornou dále považovali skutečnost, že dopravní nehoda byla způsobena řidičem žalované dne [REDAKCE] došlo k ní z důvodu nesprávného otáčení na vozovce řidičem vozidla. Nesporné bylo konečně i to, že pojišťovna zaplatila na pojistném plnění celkově částku 724.470,-- Kč jako škodu na vozidle a částku 38.130,-- Kč jako spoluúčast.

Z kupní smlouvy uzavřené mezi prodávajícím [REDAKCE] a kupujícím [REDAKCE] dne [REDAKCE] plyne, že účastníci uzavřeli kupní smlouvu o prodeji osobního automobilu [REDAKCE] číslo karosérie [REDAKCE] barva [REDAKCE] rok výroby [REDAKCE]. Z Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne [REDAKCE] č.j. [REDAKCE] plyne, že Magistrát hlavního města Prahy, odbor dopravně správních agend, vyhovuje žádosti o schválení technické způsobilosti jednotlivě dovezeného silničního vozidla tovární značky [REDAKCE] číslo podvozku [REDAKCE] k provozu na pozemních komunikacích v České republice. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne [REDAKCE].

Z výpovědi žalované jako účastnice řízení vyplynulo, že automobil kupovala s tehdejším přítelem od jeho známého. Přítel se v autech vyznal, auto podrobně prohlédl, zkontroloval i doklady. Vše bylo v pořádku, proto vozidlo koupila. Bezprostředně potom došlo k uzavření pojistné smlouvy. Při jejímž uzavření nevznikly žádné pochybnosti. V minulosti ostatně již byly dvě drobné pojistné události, které pojišťovna nikterak nezpochybňovala.

Ze znaleckého posudku vypracovaného znaleckým ústavem MBL CRASH EXPERT s.r.o. plyne, že posuzované vozidlo neodpovídá vozidlu, které bylo vyrobeno a kterému bylo přiděleno číslo [REDAKCE]. Jedná se o jiný typ vozidla u kterého bylo použito VIN z vozidla [REDAKCE]. Nález znalce v tomto směru byl odpovědí na zadání, v němž bylo znalci doplňkově uloženo odpovědět případně na další otázky, které považuje za důležité.

Provádění dalších navržených důkazů nepovažoval soud za nezbytné. Výslech předchozího držitele vozidla [REDAKCE] by nepřinesl zjevně žádné nové informace. Žádný význam by neměl ani dotaz na autorizovaného výrobce. Na závěrech soudu uvedených níže by provedení těchto důkazů nemohlo nic změnit.

Žalobce odůvodňuje svůj nárok dvěma v zásadě rozpornými důvody. V první řadě tvrdí porušení povinnosti ze strany žalované, které zakládá právo na vrácení plnění ve smyslu

§ 10 odst. 1 zák. 168/1999 Sb., tedy vychází z platně uzavřené smlouvy, která se zákonem č. 168/1999 Sb. jako celek řídí. Na druhé straně považuje smlouvu za absolutně neplatnou dle § 37 odst. 2 obč. zákoníku, tedy má zřejmě za to, že předmět plnění je nemožný. Soud se postupně zabýval oběma tvrzenými důvody.

Pokud jde o otázku, zda smlouva mezi účastníky byla platně uzavřena, lze uvést následující: Žalobcem zmiňované ust. § 37 odst. 2 považuje za neplatný takový právní úkon, jehož předmětem je nemožné plnění. Neplatnost dle zmíněného ustanovení předpokládá, že jde o počáteční objektivní a trvalou nemožnost plnění, a to buď fyzickou nebo právní. Jestliže je plnění fakticky i právně možné, nemůže mít jednotlivá vlastnost předmětu plnění sama o sobě za následek absolutní neplatnost právního úkonu (Usnesení NS ČR ze dne 30.7.2003, sp. zn. 25 Cdo 1569/2001). Za takový stav by bylo možno označit např. situaci, kdy by pojištěné vozidlo fyzicky neexistovalo, ačkoli by pojistník disponoval jeho technickým průkazem. Fakt, že žalobkyně je prokazatelně vlastnící konkrétního auta, k němuž je vydán technický průkaz, předpokládá existenci předmětu způsobilého být předmětem občanskoprávních vztahů. Takové auto lze jistě prodat, koupit, případně i pojistit. Zák. č. 168/1999 Sb. o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla uvádí v § 2 písm. a), co se rozumí vozidlem pro účely tohoto zákona. V tomto předpisu rozhodně není žádná zmínka o skutečnosti, že by vozidlo muselo být nezbytně identifikováno číslem VIN. Je zřejmé, že tímto kódem je vozidlo pravidelně identifikováno, že číslo VIN k identifikaci slouží. Ostatně vozidlo žalované ve smlouvě takto specifikováno bylo, stejně bylo označeno rovněž v Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy o schválení technické způsobilosti tohoto vozidla. O tom, které konkrétní vozidlo bylo pojištěno, není mezi účastníky žádného sporu. Obě strany shodně potvrzují, že se jednalo o ono konkrétní vozidlo, které zakoupila žalovaná od [REDAKCE] které pracovník pojišťovny při pojištění viděl a kterým následně dopravní nehoda byla způsobena. Problém spatřuje žalobce v tom, že bylo zjištěno, že číslo podvozku bylo na tomto vozidle zfalšováno, tedy že ve skutečnosti toto vozidlo bylo vyrobeno pod jiným číslem. Soud však má zato, že vozidlo bylo při uzavření pojištění identifikováno i jinými údaji a mezi účastníky bylo jednoznačně jasno o tom, jaké konkrétní vozidlo je pojišťováno. S ohledem na zcela jednoznačné úmysly obou procesních stran by byl zcela formalistický závěr, že takové vozidlo neexistuje či není způsobilé občanskoprávních vztahů. Spíše na okraj je na místě uvést, že při opačném názoru by soud musel jako na neplatnou pohlížet i na kupní smlouvu mezi žalovanou a [REDAKCE] se všemi důsledky, které z toho plynou.

Zůstává pochopitelně otázka, zda provozováním takového vozidla, kde bylo zfalšováno číslo VIN, se dopustila žalovaná porušení základních povinností týkajících se provozu na pozemních komunikacích, zda takové porušení povinností může mít za následek požadavek žalobce na vrácení pojistného plnění. Ust. § 10 odst. 1 písm. b) zák.č. 168/1999 Sb. dává pojistiteli právo na náhradu toho, co plnil za pojištěného, jestliže se prokáže, že ten porušil základní povinnosti týkající se provozu na pozemních komunikacích a toto porušení bylo v příčinné souvislosti se vznikem škody, za který pojištěný odpovídá. V tomto smyslu zákon naprosto jednoznačně podmiňuje právo na náhradu pojistného plnění tím, že porušení povinností ze strany pojištěného bylo v příčinné souvislosti se vznikem škody. Již z takto formulovaného textu zákona je třeba přijmout závěr, že žalobci právo na náhradu poskytnutého plnění nenáleží. Ze znaleckého posudku, který prověřoval okolnosti dopravní nehody i z prohlášení obou procesních stran v tomto řízení plyne, co bylo příčinou vzniku dopravní nehody. Na tomto vzniku se ani částečně nepodílela skutečnost, že vozidlo mělo jiné číslo podvozku, než jaké mu bylo přiděleno ve výrobě.

Pokud žalobce argumentoval rozsudkem Nejvyššího soudu ČR ze dne 30. srpna 2005 č.j. 25 Cdo 1426/2004, nepovažuje soud tuto argumentaci za přílehlavou. Zmíněný spor řešil otázku práva na náhradu škody proti České republice. Škoda měla vzniknout tím, že magistrát města vydal technický průkaz s nepravdivým údajem o vlastnictví vozidla. Nejvyšší soud zde dospěl k závěru, že mezi vznikem škody, která spočívala v zakoupení vozidla od nevlastníka, a jednáním správního úřadu, není příčinná souvislost. Na druhé straně nelze dovodit, že by rozhodnutí správního orgánu nebylo způsobilé v souladu s ostatními skutečnostmi vyvolat u žalované dobrou víru ohledně skutečnosti, že jí vlastněné vozidlo odpovídá vozidlu, jak je identifikováno v technickém průkazu. Pokud by bylo povinností držitele vozidla o těchto údajích vždy pochybovat, nemělo by pro něho vydání průkazu o technické způsobilosti žádný smysl. Pokud žalovaná v komplexu všech opatření přijala závěr, že vozidlo je technicky i právně v pořádku, nelze jí tento závěr žádným způsobem vytknout. Jak je ovšem uvedeno shora, není tato otázka ani zcela podstatná. Za podstatnou považoval soud skutečnost, že smlouva k tomu konkrétnímu vozidlu uzavřena byla, že není důvod shledat jí absolutně neplatnou ve smyslu § 37 odst. 2 obč. zákoníku ani z jiných důvodů. Za zásadní dále lze považovat to, že pokud žalovaná porušila předpisy o provozu dopravních prostředků, nebylo to toto porušení v žádné souvislosti s dopravní nehodou. Za těchto okolností má soud za to, že bylo namístě žalobu v plném rozsahu zamítnout.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o.s.ř., podle něhož má úspěšný účastník právo na plnou náhradu nákladů řízení. Náklady byly představovány odměnou za právní zastoupení dle § 3 vyhl.č. 484/2000 Sb. ve výši 52.552,--Kč a 3 x režijní paušál a 19 % DPH.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného.

V Táboře dne 9. července 2009

JUDr. Ivana Jakšičová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Eclerová L.

Toto rozhodnutí ve spojení s opravným usnesením č. j. 9 C 76/2009-148 nabylo právní moci v odst. I. dne 27. 1. 2010. Připojení doložky provedla Pavla Červená dne 3. 11. 2025.

